

et stigende Antal ikke erkendte Tilfælde, og at Antallet af Tilfælde af medfødt Syfilis, der før Krigen laa paa omkring 100 om Aaret, som Følge heraf maa befrygtes ligeledes at ville stige stærkt i de kommende Aar. Naar Sygdommen konstateres paa et tidligt Tidspunkt af Svangerskabet, vil en rettidig Behandling af Moderen imidlertid i Almindelighed kunne forhindre, at det ventede Barn smittes, ligesom Risikoen for Dødfødsel, der ikke er sjælden hos syfilitiske Mødre, formindskes betydeligt. Sundhedsstyrelsen mener derfor, at det vil være af stor Betydning at aabne Adgang for gravide Kvinder til vederlagsfrit at blive undersøgt med Henblik paa, om de lider af Syfilis.

Ved en saadan Ordning maa der endvidere paaregnes en Besparelse for det offentlige, idet medfødt Syfilis ofte bevirker, at Barnet maa underkastes Pleje og Lægebehandling igennem en Aarrække, ligesom adskillige Børn senere maa forsørges af det offentlige. Endelig medfører Behandlingen af de senere i Livet optrædende Udbrud af medfødt Syfilis og dennes Følgesygdomme betydelige Udgifter.

Sundhedsstyrelsen har allerede i et Cirkulære af 14. Marts 1944 henledt Landets Lægers Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der foretages Wassermann-Reaktion i første Svangerskab hos samtlige Kvinder og tillige i senere Svangerskaber hos alle ugifte Kvinder samt hos saadanne gifte, hvis ægteskabelige Forhold skønnes at gøre det paakrævet. Da de statsanerkendte Sygekasser imidlertid ikke har nogen Pligt til at honorere Foretagelsen af den fornødne Blodprøve paa deres Medlemmer, og de kun undtagelsesvis frivilligt har gjort dette, anser man det for nødvendigt at skabe Hjemmel for, at det offentlige kan afholde Udgifterne ved Undersøgelse af gravide Kvinder.

Udgifterne pr. Undersøgelse vil indtil

videre andrage ialt 7 Kr. 50 Øre, nemlig 6 Kr. i Honorar til den Læge, der tager Blodprøven, samt 1 Kr. 50 Øre, der udgør Statens Serum-instituts Udgift ved Foretagelsen af den serodiagnostiske Undersøgelse. Under Forudsætning af, at Halvdelen af de ca. 90 000 Kvinder, der aarligt er gravide her i Landet, bliver undersøgt, bliver den samlede aarlige Udgift derfor ca. 335 000 Kr.

Da det er af stor Betydning, at den omhandlede forebyggende Foranstaltning snarest gennemføres, har man ikke ment at burde lade Forslaget afvente den Revision af den gældende Lovgivning om Foranstaltninger til Kønssygdommenes Bekæmpelse, som for Tiden er under Overvejelse i et af Indenrigsministeriet nedsat Udvalg.

Til § 1.

Man har ikke anset det for nødvendigt at foreskrive Pligt for svangre Kvinder til at lade sig undersøge, idet det maa antages, at de paagældende selv vil være interesseret i at lade Undersøgelserne foretage.

Til § 3.

I Stk. 1, der svarer til § 3, Stk. 1, i Difterivaccinationsloven, er det foreslaaet, at Indenrigsministeren skal kunne fastsætte, hvilke Læger der kan tage de omhandlede Blodprøver. Dette skyldes bl. a., at visse Læger, der er ansat ved Sygehuse, herunder f. Eks. Rigshospitalets Fødeafdelinger og Fødselsanstalten i Jylland, eller ved Mødrehjælpsinstitutioner, ifølge deres Ansættelsesvilkår er pligtige til at foretage profylaktiske Undersøgelser paa svangre Kvinder og derfor ikke bør have særligt Honorar herfor.

Da Udgifterne til Bekæmpelse af smittefarlige Kønssygdomme paahviler Staten, har man i Stk. 2 foreslaaet, at Udgifterne til Honorarer til Læger, der foretager de omhandlede profylaktiske Foranstaltninger, fuldtud afholdes af Statskassen.